

Bezwaar tegen proces-verbaal zitting 16 mei 2022 RvS 202100651/1/R4 (gevoegde zitting t.z.m. RvS 202100729/1/R4)

Bewijskracht proces-verbaal

Ten aanzien van de bewijskracht van een proces-verbaal stelt het handboek 'Algemene wet bestuursrechter. Tekst & Commentaar' (redactie mr. T.C. Borman en prof. mr. P.J.J. van Buuren) dat zolang *'geen door de voorzitter ondertekend herzien proces-verbaal voorligt dat ook overigens voldoet aan de eisen van art. 8:61, moet in beginsel worden uitgegaan van de juistheid van het aanwezige proces-verbaal van het behandelde ter zitting.'*

In het proces-verbaal wordt op grond van artikel 8:61 lid 5 Awb vermelding gemaakt van hetgeen op de zitting met betrekking tot de zaak is voorgevallen. Mede vanwege de bewijskracht die aan het proces-verbaal wordt toegekend, mag er hierbij van worden uitgegaan dat gebeurtenissen ter zitting die van invloed zijn op de behandeling en die derhalve het uiteindelijke vonnis mede bepalen, zorgvuldig worden vastgelegd.

Met dit schrijven maak ik, vanwege het ontbreken van deze zorgvuldigheid, bezwaar tegen het proces-verbaal van de behandeling ter zitting RvS 202100651/1/R4 (gevoegd met RvS 202100729/1/R4) van 16 mei 2022, zoals opgesteld en verzonden op 31 mei 2022 door de griffier mevrouw mr. E.T. de Jong en ondertekend door de griffier en de voorzitter van de meervoudige kamer, mr. E.A. Minderhoud.

Vanwege de aan een proces-verbaal ontleende bewijskracht:

- 1) moet onverhuld blijken dat het door u ter zitting geweigerde stuk mijn verweerschrift betreft (d.w.z. 470 pagina's door mijzelf opgebouwde argumentatie) en dat hier dus *niet* van een 'nader stuk' of 'bijlage' gesproken kan worden, maar integendeel van de basis van mijn mogelijkheid tot het voeren van verweer in hoger beroep;
- 2) mag eveneens blijken dat het wel tot de procedure toelaten van mijn beroepschrift naar aanleiding van het nieuwe besluit op bezwaar van de gemeente van 10 juni 2021, volkomen betekenisloos wordt als ik, door de geringe mogelijkheden die me zijn gebleven om het vonnis van 18 december 2020 van de bestuursrechter in Arnhem en mijn door hem erkende belanghebbendheid te verdedigen, door u als belanghebbende wordt afgewezen;

- 3) moet met het oog op het beginsel van openbaarheid van de zitting en de fouten die door de Raad van State zijn gemaakt als het gaat om het delen van een niet beveiligde Teamslink, het besluit om tenminste 48 geïnteresseerden digitaal niet tot de zitting toe te laten worden verhelderd;
- 4) moet vanwege de mij in belangrijke mate ontnomen mogelijkheden om persoonlijk ter zitting mijn procesbelang te verdedigen, melding worden gemaakt van de mij gehinderde digitale toegang tot tenminste anderhalf uur na aanvang van de zitting (tot aan de afronding van het onderwerp 'belanghebbendheid');
- 5) dient gewag gemaakt te worden van het niet horen van mijn getuige-deskundige professor Lennart Hardell (hij was gedurende de gehele zitting stand-by), met name de betekenis van dit niet-horen als het gaat om een zorgvuldig en volledig onderzoek;
- 6) dient correctie te worden aangebracht in onzorgvuldigheden in het proces-verbaal en acht ik het bovendien gerechtvaardigd dat ik, omdat ik niet alleen in geschrift, maar ook ter zitting niet of nauwelijks verweer heb kunnen voeren, middels dit schrijven alsnog door u in de gelegenheid word gesteld om onduidelijkheden en onvolledigheden in het proces-verbaal te corrigeren en aan te vullen.

Op grond van bovenstaande punten, die ik hieronder verder zal onderbouwen, verzoek ik u, met het oog op een zorgvuldige bewijsvoering en de noodzaak alle gebeurtenissen en beschikbare informatie en feiten in ogenschouw te nemen, het proces-verbaal te herzien. Daarmee doe ik niets af aan mijn eerdere verzoek tot heropening van het vooronderzoek en de behandeling ter zitting.

Ad 1. Het proces-verbaal en de weigering ter zitting van mijn verweerschrift

Zoals in mijn brief van 30 mei 2022 uitgebreid verwoord, heeft de weigering ter zitting van mijn verweerschrift met 470 pagina's zorgvuldig opgebouwde bewijslast, grote impact op mijn processuele positie. Deze weigering zal het vonnis in belangrijke mate beïnvloeden, zelfs zodanig dat ik meen dat er niet langer gesproken kan worden van een volledig onderzoek en een deugdelijke uitspraak als niet wordt overgegaan tot heropening van het vooronderzoek en de behandeling ter zitting. Te meer daar mijn verweerschrift cruciale informatie bevat over de nieuwe ICNIRP-richtlijnen 2020, over de risico's die blijken uit het rapport '5G en gezondheid' van de Gezondheidsraad en over de technologie van 5G en de grote onzekerheden en gevaren die aan dit nieuwe netwerk verbonden zijn. Informatie die eerder – in mijn beroepschrift van 24 februari 2020 – nog niet door mij kon worden verwerkt.

Ten onrechte wordt in het proces-verbaal nagelaten onderscheid te maken tussen de verschillende door mij op 3 mei 2022 ingediende stukken, waardoor de ernst van het ter zitting weigeren van mijn verweerschrift voor mijn processuele positie wordt verbloemd. Onduidelijkheid wordt geschapen door verschillende bij de Raad van State ingediende stukken bij elkaar opgeteld tot een ongedefinieerd 'nader stuk' van 600 pagina's.

Voor een juist beeld van hoe ik ben benadeeld moet onderscheid gemaakt worden in:

- a) mijn verweerschrift met 470 pagina's persoonlijk door mij opgebouwde argumentatie in reactie op de hoger beroepschriften van de gemeente en KPN;
- b) mijn zienswijze 'Milieuzone witte zone in buitengebied Berkelland' van 96 pagina's (eerder al bij de gemeente ingediend op 24 november 2021);
- c) de nadere gronden van mijn beroepschrift (pro forma beroepschrift ingediend op 2 juni 2021) in reactie op het nieuwe besluit op bezwaar van de gemeente van 10 mei 2021 van 16 pagina's en
- d) de daarbij gevoegde 'Reactie op advies Van Eijk en Oostendorp', van 23 pagina's (eerder al bij de gemeente ingediend op 28 maart 2021).

De stukken b en d zijn dus op 24 november en 28 maart 2021 bij de gemeente ingediend en moeten dus bij de gemeente *ruimschoots voor de zittingsdatum* en de 10-dagentermijn (artikel 8:68 Awb) als bekend worden verondersteld.

Van de 16 pagina's nader toegelichte beroepsgronden (pro forma beroepschrift ingediend op 2 juni 2021), waarvoor ik van de Raad van State geen termijn kreeg, is niet specifiek door de gemeente toegelicht welk criterium geschonden zou worden waardoor het in strijd zou zijn met een goede procesorde (zie Pleitnota, ad I).

Blijft over de beoordeling van de ontvankelijkheid van mijn verweerschrift. In het proces-verbaal ontbreekt het voorstel van mevrouw mr. M.D. Ubbink om, gezien het belang van dit stuk om mijn processuele belang überhaupt te kunnen te verdedigen, de behandeling ter zitting te schorsen (artikel 8:64 Awb) en wordt evenmin melding gemaakt van mijn eerdere verzoek tot uitstel van de zitting bij het indienen van mijn verweerschrift, juist ook vanwege de omvang van dit stuk (zie ook de in de pleitnota ad I genoemde jurisprudentie).

De stellige afwijzing van mijn verweerschrift ter zitting en de geringe belang dat er in

het proces-verbaal aan deze weigering wordt gehecht als het gaat om mijn processuele positie, vormt een scherp contrast met de *procedurefout* die u als Raad van State zelf hebt gemaakt door artikel 8:36a lid 5 Awb niet toe te passen en na te laten mij de mogelijkheid te bieden tot het herstellen van verzuim van het missen van de eerder door u gestelde termijn. Alleen al om die reden dient het verweerschrift alsnog in behandeling te worden genomen en dient het vooronderzoek te worden heropend. Ik neem tenminste aan dat u als Raad van State het goede voorbeeld wilt geven en bereid bent de verantwoordelijkheid te dragen voor procedurefouten die een partij direct of indirect processuele schade heeft bezorgd.

Voor een juiste weergave in het proces-verbaal van hetgeen ter zitting is voorgevallen met betrekking tot deze zaak, is het van belang om mijn verweerschrift, dat de basis vormt van mijn verweer in hoger beroep als het gaat om de vraag of ik belanghebbende ben bij het bestreden besluit, *niet als een 'nader stuk' aan te duiden*. Juist het feit dat hier *niet* gesproken kon worden van een 'nader stuk' was voor de gemeente een argument om te vragen om weigering van mijn verweerschrift op grond van artikel 8:58 Awb (de 10-dagen termijn).

Om recht te doen aan mijn processuele positie en daarbij het nadeel dat ik hierin ter zitting heb ondervonden niet te verhullen, kan en mag ook niet gesproken worden over een niet nader gedefinieerde 'brief met bijlagen' (4^e alinea pagina 2 proces-verbaal), alsof het zou gaan om toelichtende, minder essentiële stukken, in plaats van om het primaire verweerschrift dat de basis vormt voor mijn verweer in deze hoger beroepsprocedure. Op pagina 2, 5^e alinea stelt het proces-verbaal: *'De bijlagen kunnen vanwege strijd met de goede procesorde door de omvang van de stukken en het indienen kort voor de zitting, niet worden toegelaten'*. Ook hier geeft het ten onrechte onderbrengen van mijn verweerschrift met 470 pagina's zorgvuldig door mij opgebouwde bewijslast met meer dan 1.700 voetnoten naar relevante wetenschappelijke literatuur en actuele feiten onder de noemer 'bijlagen', een onjuist beeld van het buiten de procedure plaatsen van voor mijn verweer en het vonnis cruciale informatie.

Naast het verdedigen van het belang van mijn verweerschrift (ad I pleitnota), een verdediging die mevrouw mr. M.D. Ubbink zich genoodzaakt zag op zondag 15 mei nog op te stellen, kwam mevrouw Ubbink aan het begin van de zitting niet toe aan het bepleiten van mijn belanghebbendheid (ad II pleitnota) en het verweer tegen het opnieuw ongegrond verklaren van mijn bezwaren in het nieuwe besluit op bezwaar van de gemeente van 10 mei 2021 (ad III pleitnota). Ook hier ben ik dus gehinderd om verweer te voeren. Het eveneens ter zitting weigeren van de door mij gemaakte samenvatting van mijn verweerschrift (minder dan 2,5 pagina) is niet in het proces-verbaal vastgelegd (op pagina 2, 4^e alinea van het proces-verbaal wordt van deze samenvatting wel melding gemaakt).

Het weigeren van mijn verweerschrift ter zitting, betekent feitelijk dat ik geen schriftelijk verweer heb kunnen voeren tegen de hoger beroepschriften van appellanten. Naar ik begrepen heb werkt het juridisch immers zo dat beweringen van partijen die niet door een tegenpartij zijn weersproken of weerlegd – ook beweringen waarvoor door partijen geen bewijs is geleverd voor de juistheid ervan – door de rechter als vaststaand feit mogen worden aanvaard. Hierdoor is het, door de situatie die hier is ontstaan, in theorie gerechtvaardigd om ten aanzien van mijn zaak (RVS 202100651/1/R4) de hogerberoepschriften van de gemeente en KPN als onweersproken en onweerlegd (niet of nauwelijks aangevochten) te beschouwen. Dit tenzij de uitspraken in hoger beroep door de Afdeling zelf getoetst worden aan mijn beroepschrift van 24 februari 2020. Maar zelfs dan gaan cruciale informatie en actuele feiten, zoals door mij in mijn verweerschrift verzameld en van belang voor een juiste beeldvorming van de gevaren van draadloze technologie in het algemeen en 5G in het bijzonder, verloren door de weigering van mijn verweerschrift.

Hoewel de gemeente en KPN in hun hoger beroepschrift de inhoud van mijn beroepschrift dienen te weerleggen, laat ik in mijn verweerschrift zien dat van een dergelijke weerlegging niet of nauwelijks sprake is. Omdat mijn verweerschrift echter is geweigerd, is de vraag gerechtvaardigd of u als Afdeling voldoende geïnformeerd bent om de lege retoriek en defactualisaties van appellanten te doorzien. Ik vrees van niet.

Een voorbeeld van een opmerking die getuigt van defactualisatie die ik vanwege de mij gehinderde toegang tot de zitting¹ niet op het moment zelf heb opgemerkt (zie ook ad 6), vond ik in de 5^e alinea, pagina 3 van het proces-verbaal. Hierin spreekt KPN over ‘de modernste technieken’ waarvan na plaatsing van de zendmast in Haarlo gebruik gemaakt zal gaan worden. Deze technieken zijn niet door u bevraagd, waardoor de risico’s van Massive MIMO, een niet-meetbare 5G-technologie van bundelvorming bij 3,5 en 26 GHz, niet worden verhelderd. Had ik toegang gehad tot te zitting, dan had ik hier zeker aandacht voor gevraagd, want juist deze nieuwe technieken zullen zorgen voor een ‘exponentiële toename’ van blootstellingen, waarvan KPN in de 6^e alinea op dezelfde pagina van het proces-verbaal ten onrechte stelt dat er *geen sprake* van zal zijn. Met andere woorden, aan de hand van mijn verweerschrift had ik onmiskenbaar kunnen aantonen dat de uitspraak van KPN dat er geen sprake is van exponentiële groei, een regelrechte leugen is. En dan betreft het hier slechts een *voorbeeld* van informatie die, in het belang van een streven naar een zo volledig mogelijk onderzoek, in de behandeling van deze rechtszaak niet mag ontbreken.

De verwijzing naar de zogenaamde ‘technische inhoud’, waarop de gemeente zich

¹ En mijn afleiding van de inhoud van het behandelde ter zitting in mijn pogingen om alsnog toegang te verkrijgen.

mede beroept in haar pleidooi om mijn verweerschrift² (3^e alinea, pagina 2 proces-verbaal) buiten beschouwing te laten, is nergens toegelicht en wekt in het proces-verbaal de indruk dat mijn verweerschrift om technische redenen ontoegankelijk zou zijn. Dit argument lijkt me niet houdbaar, omdat ik, juist vanwege mijn niet-technische achtergrond, zelf genoodzaakt was om lastige technische onderwerpen begrijpelijk te maken. Met andere woorden, de stukken moeten ook voor een niet-technicus laagdrempelig genoeg zijn om te begrijpen.³

Het schrijft op pagina 3, 3^e alinea van het proces-verbaal te lezen: *'De Afdeling zal eerst aandacht besteden aan de hoger beroepen van KPN en het college die gericht zijn tegen het oordeel van de ontoankelijkheid van de beroepen van, respectievelijk De Jong en Abbas/Van Donselaar tegen de omgevingsvergunning voor de zendmast'*, wetende dat door de weigering van mijn verweerschrift aan de hoger beroepschriften van appellanten, voor zover niet door Abbas/Van Donselaar weerlegd, ruim baan gegeven wordt, terwijl voorbij gegaan zal worden aan de inhoud van mijn verweerschrift alsof het niet zou bestaan. (Concreet betekent dit de ontkenning van een geschrift vol cruciale informatie en feiten waaraan ik een jaar lang intensief heb gewerkt, niet alleen in mijn eigen belang, maar in het belang van de gezondheidsbescherming van iedereen die kwetsbaar is.) Uiteraard kan hierdoor niet gesproken worden van een volledig onderzoek noch van een deugdelijke rechtspraak.

Ad 2. Betekenisloosheid van toelating van mijn beroepschrift naar aanleiding van het nieuwe besluit op bezwaar

Het weigeren van mijn verweerschrift in deze hoger beroepsprocedure maakt het wel toelaten van de nadere gronden in mijn beroepschrift van 2 mei 2022 (proces-verbaal pagina 2, 5^e alinea) alleen relevant als mijn belanghebbendheid in deze hoger beroepsprocedure wordt erkend. Echter, het verweer dat ik heb gevoerd om het vonnis van de bestuursrechter van 18 december 2020 te verdedigen, is geweigerd. Met andere woorden, de hoger beroepschriften van de gemeente en KPN, die tegen het vonnis van de bestuursrechter van 18 december 2020 ingaan, kunnen op grond van de weigering van mijn verweerschrift als min of meer door mij (in de procedure RvS 202100651/1/R4) onweerlegd en onweersproken worden aanvaard. Als op basis hiervan mijn belanghebbendheid wordt afgewezen, is het toelaten van de aanvullende beroepsgronden van mijn beroepschrift naar aanleiding van het nieuwe besluit op bezwaar volkomen irrelevant geworden. Het nieuwe besluit op bezwaar vindt

² Als het gaat om de omvang kan dit uitsluitend betrekking hebben op mijn verweerschrift.

³ Daar tegenover staat dat de in het dossier van de Afdeling ontbrekende aanvraag omgevingsvergunning met bijbehorende stukken, die door de gemeente op 31 mei 2022 alsnog bij de Afdeling is ingediend, met recht technisch genoemd kan worden. Een stuk dat mij als verweerder in hoger beroep slechts ten dele bekend is / eerder is toegestuurd.

immers pas dan ingang als mijn belanghebbendheid wordt erkend. Van dit probleem wordt door u en in het proces-verbaal op geen enkele wijze blijk gegeven.

Hier blijkt hoe groot de processuele schade is die ik als verweerder in deze hoger beroepsprocedure oploop als het vooronderzoek en de behandeling ter zitting niet worden heropend. Van de geboden mogelijkheid om de inhoud van mijn verweerschrift ter zitting alsnog in te brengen heb ik, door de problemen met digitale deelname, niet of nauwelijks gebruik kunnen maken.

Ad 3. Het proces-verbaal en het – in strijd met het beginsel van openbaarheid - digitaal niet-toelaten van publiek tot de zitting

Het beginsel van openbaarheid van de zitting is neergelegd in artikel 121, eerste zin, van de Grondwet⁴, in artikel 6, eerste lid EVRM⁵ en in artikel 14, eerste lid IVBPR⁶.

Op basis van dit beginsel van openbaarheid van de zitting heeft de Raad van State de verantwoordelijkheid om bij het aanbieden van de mogelijkheid tot digitale toelating tot de zitting, deze dienst op een duidelijke (dat wil zeggen, eenduidige) en veilige manier te faciliteren. In mijn verzoek tot het heropenen van het vooronderzoek en de behandeling ter zitting van 30 mei 2022, heb ik laten zien dat u hierin op 16 mei 2022 en in de aan de zitting voorafgaande voorlichting over het (al dan niet) delen van de (niet persoonlijke en niet beveiligde) Teamslink, in ernstige mate hebt gefaald.

Dat derden (tenminste 48 geïnteresseerden, waaronder een onderzoekster van het RIVM die de controverse rond gezondheidsrisico's van draadloze technologie onderzoekt) door de problemen met de digitale toegang, geen kennis hebben kunnen nemen van de behandeling ter zitting, is in strijd met het beginsel van openbaarheid. Gezien het falen hierin door de Raad van State, volstaat het niet om in het proces-verbaal (pagina 2, 1^e alinea) slechts te vermelden dat *'een groot aantal personen, al dan niet anoniem, probeert deel te nemen via videoverbinding'*, alsof het zou gaan om pogingen om onrechtmatig toegang te verkrijgen. Dit schetst een onjuist beeld van wat er werkelijk op 16 mei 2022 heeft plaatsgevonden en de rol die u als Raad van State bij de ontstane problemen hebt gespeeld. Fouten die er mogelijk ook toe hebben geleid dat mijn toegang en de toegang van mijn getuige-deskundige, oncoloog professor Lennart Hardell, op een ontoelaatbare en voor mijn processuele positie uiterst

⁴ https://www.denederlandsegrondwet.nl/id/vi9zmflo0ezm/artikel_121_openbaarheid_terechtzitting.

⁵ Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) https://wetten.overheid.nl/BWBV0001000/2010-06-10/0/Verdrag_2/Verdragtekst/Titeldeell/Artikel6/afdrukken.

⁶ Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten. <https://wetten.overheid.nl/BWBV0001017/1979-03-11>.

schadelijke wijze werden gehinderd.^{7 8}

Ad 4. Het proces-verbaal en de mij gehinderde toegang tot anderhalf uur na aanvang van de zitting

Ten aanzien van een juiste weergave van het proces tijdens de zitting dient in het proces-verbaal melding te worden gemaakt van de mij gehinderde toegang tot de zitting en het moment waarop ik digitaal volledig toegang kreeg. Vooral ook zolang niet door u is onderzocht waar deze hinder door is veroorzaakt. Met de woorden '*De voorzitter laat mevrouw De Jong aan het woord*' (pagina 6, voorlaatste alinea) wordt de suggestie gewekt dat die mogelijkheid er steeds al was, wat niet het geval is. Het feit dat ik mijn advocaat ontsloeg komt, zonder vermelding in het proces-verbaal van de mij gehinderde toegang, volkomen uit de lucht vallen. Als echter in ogenschouw wordt genomen dat ik gedurende anderhalf uur moest verdragen dat mevrouw mr. M.D. Ubbink over onvoldoende inhoudelijke kennis beschikte om onjuiste beweringen van de gemeente en KPN consequent te weerleggen, dan wordt een schijnbaar grillige handeling in een kader geplaatst dat noodzakelijk is voor een juist begrip van de gebeurtenissen ter zitting.

Ik maak u met name attent op de betekenis van het feit dat de mij gehinderde toegang tot de zitting zich uitstrekte *tot aan de afronding van het onderwerp 'belanghebbendheid'*. Aangezien het hogerberoepschrift van de gemeente en KPN gericht was *tegen* het vonnis van de bestuursrechter van 18 december 2020⁹ (waarin de bestuursrechter oordeelde dat ik als belanghebbende bij het bestreden besluit moet worden aanvaard omdat gezondheidsrisico's bij veldsterkes < 1 V/m niet kunnen worden uitgesloten), betekent dit dat ik persoonlijk zowel in geschrift als ter zitting *niet of nauwelijks verweer heb kunnen voeren* tegen wat de gemeente en KPN in hoger beroep tegen dit

⁷ Op basis van een EU-rapport uit 2014 over videoconferentie (VC) in gerechtelijke procedures, kan worden vastgesteld dat de door de Raad van State in deze procedure gehanteerde veiligheidsmaatregelen ernstig zijn tekortgeschoten. Een Memorandum of Understanding (MoU) voor betrokkenen ontbrak volledig, evenals een checklist ter voorbereiding van de video-conferentie. De aan de betrokkenen verstrekte Teamslink was niet beveiligd, waardoor de veiligheid van de betrokkenen niet was gegarandeerd. Technische ondersteuning voor en tijdens de videoconferentie ontbrak en als belanghebbende ben ik, in tegenstelling tot de noodzakelijke bewustmaking van beveiliging, juist aangemoedigd om een niet beveiligde link te delen. Zie: EU Member States, Council and Commission (2014). *Final Report Informal Working Group on Cross-border Videoconferencing*. 02 March 2014. Delegations of AT, ES, FR, NL, SE, SI, UK, EUROJUST, CCBE, AVIDICUS 3 Project, CZ, DE, EE, EL, IE, HR, HU, IT, LV, MT, PL, Court of Justice, Council, Commission. Pagina 72 – 73.

⁸ In een ander EU-rapport uit 2016 wordt gesteld dat Nederland in de rechtspraak een lange traditie heeft als het gaat om videoconferentie. Het is dan wel opvallend dat er tijdens de zitting van 16 mei 2022 zoveel problemen waren, waardoor het publiek niet werd toegelaten, ik het grootste deel van de zitting werd gehinderd om deel te nemen en getuige-deskundige professor Lennart Hardell in het geheel niet is gehoord. '*Technische problemen die een VC kunnen onderbreken worden over het algemeen zeer onwaarschijnlijk geacht in nationale procedures en de informanten hadden geen ernstige communicatiestoornissen meegemaakt die niet kon worden opgelost door een poging om de communicatie tot stand te brengen of door de communicatie opnieuw op te starten.*' EU-rapport AVIDICUS 3-Project. Professor Sabine Braun et al. (2016). *The use of videoconferencing in Proceedings Conducted with the Assistance of an Interpreter*. Pagina 73. Vertaling DeepL Translate. https://www.researchgate.net/publication/309736453_AVIDICUS_3_Project_-_Handbook_of_Bilingual_Videoconferencing_2016.

⁹ ECLI:NL:RBGEL:2020:6699. <https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBGEL:2020:6699>.

onderwerp hebben ingebracht.

Hoewel mevrouw mr. M.D. Ubbink als mijn advocaat-gemachtigde in de zittingszaal aanwezig was, heb ik u in mijn brief van 30 mei jl. uitgelegd waarom mevrouw Ubbink en ikzelf alleen *in aanvulling op elkaar* een volledig verweer konden voeren en daarin niet gehinderd hadden mogen worden. Zeker nu u ter zitting besloot mijn verweerschrift met 470 pagina's zorgvuldig door mij opgebouwde bewijslast te weigeren, was mijn persoonlijke inbreng en kennis van de inhoud van dit stuk van cruciaal belang om ter zitting een juist beeld te kunnen schetsen van de feitelijke situatie rond de gezondheidsrisico's van antenne-installaties in het algemeen en de betekenis van deze risico's voor mij persoonlijk (zie ad 6 hierna). Ook ben ik door de mij gehinderde toegang tot de zitting, niet in de gelegenheid geweest telefonisch contact op te nemen met mijn getuige-deskundige op het moment dat de rapporteur hem wilde horen. Pas na de zitting kreeg ik te horen dat de rapporteur deze wens ter zitting te kennen had gegeven.

Ad 5. Verslaglegging in proces-verbaal van niet horen getuige-deskundige professor Lennart Hardell

In het proces-verbaal wordt op pagina 3, 3^e alinea de vraag of professor Hardell zich via de videoverbinding heeft gemeld, negatief beantwoord. Verder wordt er in het proces-verbaal nergens melding gemaakt van het (niet) horen van deze belangrijke, door mij voorgedragen en door de Afdeling aanvaarde getuige-deskundige (zie de inleiding, punt 2.4 en bijlage 1 van mijn verzoek tot het heropenen van het vooronderzoek en de behandeling ter zitting van 30 mei 2022). Ter zitting – nog vóór mijn digitale toelating in de zittingszaal – gaf de rapporteur aan het horen van deze getuige-deskundige nodig, althans gewenst te achten¹⁰, van welke mogelijkheid u bevoegd en gehouden was gebruik te maken.

Zolang de door u gemaakte fouten met betrekking tot de videoverbinding (zie ook de voetnoten 7 en 8 op pagina 8) niet door u zijn onderzocht en verantwoord, dient open te worden gelaten wat ertoe heeft geleid dat de digitale verbinding met getuige-deskundige oncoloog professor Lennart Hardell niet tot stand kwam. Professor Hardell was gedurende de gehele zitting stand-by.

Ook dient, gezien het belang van het verhelderen van de gezondheidsrisico's van draadloze technologie en zijn jarenlange expertise op het gebied van EMV en gezondheid, te worden vastgesteld dat de zaak zonder het horen van professor

¹⁰ Nogmaals, ik vernam de pas na de zitting.

Lennart Hardell niet compleet is.

Ad 6. Correcties en aanvullingen onzorgvuldigheden en onvolledigheden in proces-verbaal

Gezien de mij gehinderde toegang tot de zitting en de bewijskracht van het proces-verbaal, acht ik het gerechtvaardigd dat mij alsnog de mogelijkheid wordt geboden een reactie/aanvulling te geven op de in het proces-verbaal vastgelegde onderwerpen. Hieronder loop ik het gehele proces-verbaal door, waarbij ik uw aandacht vraag voor onduidelijkheden en onzorgvuldigheden en mij tevens opstel alsof ik ter zitting aanwezig ben en in de gelegenheid word gesteld een aandeel te hebben in de besproken onderwerpen.

Pagina 1 proces-verbaal:

Op pagina 1 van het proces-verbaal, onder 'verschenen', staat dat ik via een videoverbinding aan de zitting heb deelgenomen. Aangezien ik een groot deel van de zitting juist ben gehinderd om via een videoverbinding deel te nemen, geeft dit een vertekend beeld van wat er tijdens de zitting heeft plaatsgevonden. Gelieve dit te corrigeren / nuanceren.

Pagina 2 proces-verbaal:

Alinea 4: De door de Raad van State gestelde termijn voor het beroepschrift naar aanleiding van het nieuwe besluit op bezwaar, wordt hier verward met de gestelde termijn voor mijn verweerschrift. Ten aanzien van eerstgenoemde heb ik tijdig (op 2 juni 2021) een pro forma beroepschrift met verkorte beroepsgronden ingediend. De termijn m.b.t. mijn verweerschrift (per brief van 2 maart 2021 door u gesteld met een termijn van 6 weken tot 13 april 2021) heeft mijn vorige advocaat gemist en is nooit aan mij bekend gemaakt. Zelf hebt u een procedurefout gemaakt door na te laten mij de gelegenheid te geven dit verzuim op basis van artikel 8:36a lid 3 Awb te herstellen (zie mijn brief van 30 mei 2022).

Alinea 5: Hier wordt foutief gesproken over het niet toelaten van 'bijlagen' (zie ad 1).

Pagina 3 proces-verbaal:

Alinea 3: Dat professor Hardell zich niet via de video-verbinding zou hebben gemeld is onjuist (zie ad 5). Hij heeft zich aangemeld met zijn emailadres (waarin zijn naam herkenbaar is), kwam in de wachtruimte, werd niet tot de zitting toegelaten en kon niet gedurende langere tijd ingelogd blijven. Hij heeft

verschillende malen opnieuw ingelogd en wachtte vervolgens op mijn telefoontje (zie mijn brief van 30 mei 2022).

Alinea 4: Hier vraagt de rapporteur o.a. naar de zendcapaciteit van de mast. Op deze vraag geeft KPN geen rechtstreeks antwoord. Bij de hogere frequenties (die naar verwachting in 2023 worden geveild) neemt de straling cumulatief toe, aldus KPN. Wat dit concreet betekent wordt niet toegelicht. Dat een deel weer weg zou vallen wordt niet onderbouwd en het is niet erg waarschijnlijk dat hierdoor de te verwachten cumulatie wordt gecompenseerd. Bij 5G is immers niet alleen, zoals bij eerdere generaties internet, een dekkingslaag nodig, maar ook een niet eerder geïmplementeerde capaciteits- en superdata laag. De exponentiële groei die in alinea 6 (zie ook ad 1) door KPN wordt ontkend, kan niet geloofwaardig worden als het *voorgenomen gebruik van de zendmast*, dat wil zeggen, de paraplu-functie die de mast zal vormen ten aanzien van de capaciteitslaag (3,5 GHz) en de superdata laag (26 GHz), in deze procedure wordt meegewogen en die uiteraard de stralingsbelasting in mijn woning, op mijn perceel en in mijn leefomgeving in grote mate zal beïnvloeden.

Alinea 6: Dat KPN zich conformeert aan het ALARA-beginsel is onjuist, omdat ALARA in het antennebeleid nooit juist is geïmplementeerd. Voor een juiste toepassing moet ALARA (As Low As Reasonably Achievable) namelijk niet alleen op de *hoogte* van de blootstelling, maar ook op het *aantal* blootgestelden en de *waarschijnlijkheid* van de blootstelling worden toegepast (zie ook hierna).

Alinea 7: De gemeente stelt hier dat de omgevingsvergunning voor de zendmast slechts een 'ruimtelijke ingreep' is, omdat de vergunning geen betrekking heeft op het plaatsen van apparatuur aan en in de mast. Daarbij gaat de gemeente voorbij aan het feit dat ook het voorgenomen gebruik van de zendmast moet worden meegewogen.

Pagina 4 proces-verbaal:

Alinea 2: De gemeente erkent dat in het kader van een goede ruimtelijke ordening de gezondheid moet worden meegewogen, maar dat de toets 'terughoudend' moet zijn, omdat antenne-installaties vergunningsvrij zijn. Als gevolg van de Toeslagenaffaire is er echter een brede maatschappelijke behoefte ontstaan aan een 'burgervriendelijker bestuursrecht met meer oog voor de menselijke maat', waardoor de Afdeling, naar ik heb begrepen, voortaan indringender zal toetsen aan het evenredigheidsbeginsel:

'De intensiteit van de rechterlijke toetsing kenmerkt zich door een 'glijdende schaal'.
Naarmate de belangen die de overheid met een besluit nastreeft groter zijn en de (nadelige)

gevolgen van dat besluit voor belanghebbenden ingrijpender zijn, des te indringender zal de rechter het besluit moeten toetsen. Een indringender rechterlijke toetst vergt een scherper inzicht in alle relevante feiten en omstandigheden en een meer afgewogen en deugdelijk gemotiveerd oordeel over de vraag welke gevolgen voor welke belanghebbenden (nog) wel of juist niet (meer) evenredig zijn.¹¹

Alinea 3: De rapporteur vraagt wie er over de emissie en wie er over de immissie van de straling gaat. KPN verwijst naar de Telecommunicatiewet, de ICNIRP-richtlijnen en de controle-metingen (door het Agentschap Telecom). Daarmee wordt echter geen antwoord gegeven op de vraag naar de 'immissie' van straling, dat wil zeggen, het binnendringen van straling in (bijvoorbeeld) het menselijk lichaam. De ICNIRP-limieten verhouden zich met betrekking tot de immitterende (binnendringende) effecten van straling uitsluitend tot de warmte-effecten en niet tot de biologisch ontregelingen die door het binnendringen van straling in levende organismen zijn vastgesteld. Ten aanzien van de nieuwe 5G-antennes voor Massive MIMO (adaptieve antennes die zich zowel in vermogen als in richting en frequentie aanpassen aan de vraag) is nog geen bruikbaar meetprotocol voorhanden. Dit wordt opvallend door KPN verzwegen.

Alinea 3 en 5: De voorzitter vraagt of er opgekomen is tegen de Telecommunicatiewet en het Frequentiebesluit. Naar hij begrijpt is in het Frequentiebesluit van 28 juli 2020 – deze datum verwijst niet naar het Frequentiebesluit¹² - aandacht gegeven aan de blootstellingsrisico's van 5G-straling en de blootstellingslimieten van de ICNIRP. In feite is het voorstel tot 'Wijziging Frequentiebesluit 2013 ter bescherming van de volksgezondheid tegen radiofrequente elektromagnetische velden'¹³, opgesteld door het Ministerie van EZK, op 20 november 2020 ter consultatie gegaan via internet en voor zover ik kan nagaan nog niet door de Tweede Kamer aangenomen.

Het Ministerie van EZK neemt, gezien het grote belang dat EZK hecht aan digitale connectiviteit, het voortouw in de aanpassing van wetgeving om de weg voor 5G vrij te maken. Opgemerkt moet worden dat aan tegenpartijen, na de mogelijkheid tot het indienen van een reactie op de internetconsultaties, door de het Ministerie van EZK *geen route wordt geduidt om bezwaar te maken* tegen besluiten van EZK. Ik probeer er al sinds 31 maart 2022 achter te komen wat de status is van het voorstel tot 'Wijziging Frequentiebesluit 2013 ter bescherming van de volksgezondheid tegen radiofrequente elektromagnetische velden'¹⁴, waarmee bij goedkeuring de

¹¹ <https://stijladvocaten.nl/bestuursrechter-toetst-voortaan-indringender-aan-het-evenredigheidsbeginsel/>.

¹² Blijkbaar verwijst de voorzitter hier abusievelijk naar het besluit 'Verlening vergunningen multibandveiling door Agentschap Telecom' van 28 juli 2020. <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stcrt-2020-41318.html>.

¹³ <https://www.internetconsultatie.nl/emvbesluit>.

¹⁴ <https://www.internetconsultatie.nl/emvbesluit>.

ICNIRP-richtlijnen wettelijk zullen worden vastgelegd. Opvallend is dat bij dit voorstel het Ministerie van VWS in het geheel niet betrokken is.

Alinea 7: De rapporteur vraagt naar het rechtskarakter van de blootstellingslimieten van de ICNIRP. Deze limieten zijn gebaseerd op een *aanbeveling* van de EU van 12 juli 1999 betreffende de beperking van blootstelling van de bevolking aan elektromagnetische velden van 0 Hz – 300 GHz (1999/519/EG) en zijn niet wettelijk vastgelegd. Het voorstel tot wijziging van het Frequentiebesluit 2013 van het Ministerie van EZK en het daarin wettelijk vastleggen van de ICNIRP-limieten is (nog) niet aangenomen (zie hiervoor). Ten aanzien van de uitrol van draadloze netwerken is het Ministerie van EZK zelf belanghebbende geworden vanwege de miljardenverkoop aan frequentiegebieden en de ambitie om koploper te zijn in digitale connectiviteit. De beoordeling van gezondheidsrisico's en het vaststellen van gezondheidsbeschermende maatregelen is bij dit Ministerie dus niet in de juiste handen.

KPN stelt dat de Gezondheidsraad adviseert om de ICNIRP-limieten te hanteren, maar verzuimt toe te voegen dat de Gezondheidsraad daaraan toevoegt: *'Omdat niet uitgesloten kan worden dat ook blootstelling onder de nieuwste ICNIRP-normen de potentie heeft de gezondheid te schaden, adviseert de commissie om voorzorg toe te passen en blootstellingen zo laag als redelijkerwijs mogelijk te houden.'*¹⁵

Alinea 8: De rapporteur merkt op dat de normen er zijn omdat evident is dat een teveel aan straling niet goed is. Echter, de normen van de ICNIRP beschermen uitsluitend tegen korte termijn thermische effecten. Ook al is de norm een factor 50 strenger (deze factor 50 is al in maximale grenswaarde van 61 V/m bij 'whole body exposure' verwerkt¹⁶) dan nog is de bescherming uitsluitend gericht op het voorkomen van korte termijn opwarmingseffecten. Biologische effecten die potentiëel of reëel schadelijk zijn worden er niet mee voorkomen, zoals uit duizenden peer reviewed studies blijkt.

Alinea 9: De gemeente noemt hier de veldsterkte van 1 V/m in een adem met de veiligheidsfactor 50, toegepast op de ICNIRP-grenswaarden. Dit is onjuist. De factor 50 is al in de grenswaarden van de ICNIRP-limieten verwerkt en een verband tussen een veldsterkte van 1 V/m en de factor 50 is nergens op gebaseerd. Daar komt bij dat een veldsterkte < 1 V/m op mijn perceel en in mijn woning, na plaatsing van de zendmast, gezien het voorgenomen gebruik en de paraplu-functie die de mast zal hebben voor de vergunningsvrije implementatie van de capaciteits-

¹⁵ Gezondheidsraad (2020). Kernadvies 5G en gezondheid, pagina 5.

<https://www.gezondheidsraad.nl/documenten/adviezen/2020/09/02/5g-en-gezondheid/>

¹⁶ Hoe de factor 50 zich verhoudt tot de nieuwe, verdubbelde grenswaarde van 122 V/m bij 'local exposure', is onduidelijk.

en dekkingslaag (w.o. 5G smallcells), niet erg aannemelijk is.

De uitspraak van de gemeente dat er slechts sprake is van een 'theoretisch risico', suggererend dat de gezondheidsrisico's niet meer dan een hypothetisch risico zouden vormen, is eveneens onjuist en in strijd met de volop aangetoonde biologische en gezondheidseffecten ver beneden de ICNIRP-grenswaarden. Dat bijvoorbeeld 71 % van alle door de Gezondheidsraad op het gebied van een verhoogde oxidatieve stress beoordeelde studies een verhoogd risico laat zien, is gezien de grote hoeveelheid aandoeningen en ziekten die in de wetenschappelijke literatuur met een verhoogde oxidatieve stress worden geassocieerd, veel meer dan een theoretisch risico. Ook hier is duidelijk dat mijn kennis onontbeerlijk is om tot een waarheidsgetrouw beeld te komen van de gezondheidsrisico's van draadloze technologie, niet alleen voor mij, maar voor de complete bevolking.

Pagina 4 – 5 proces-verbaal:

Onderaan pagina 4, begin pagina 5 stelt KPN dat door het Antenneregister 'alle metingen van EMV worden gepubliceerd'. Daarbij verzuimt KPN te melden dat ten aanzien van de nieuw voor 5G te creëren capaciteits- (3,5 GHz) en superdataaag (26 GHz) gebruik gemaakt zal worden van 'adaptieve antennes' (Massive MIMO) waarvoor *geen meetprotocol* voorhanden is. Dit is een van de redenen waarom het Directoraat-generaal Parlementaire onderzoeksdiensten (EPRS) van het Europees Parlement bij 5G spreekt over '*het uitvoeren van een "experiment" op de menselijke bevolking in volledige onzekerheid over de gevolgen*' en aandringt op een moratorium.¹⁷

Pagina 5 proces-verbaal:

In alinea 3, 5 en 7 wordt tot driemaal toe herhaald dat de heer W. Abbas verklaart dat EHS niet wordt erkend in Nederland. Echter, op de vraag van de rapporteur (alinea 4) of objectief vastgesteld kan worden of EHS bestaat had ik – indien mijn toegang tot de zitting niet gehinderd was – kunnen laten weten dat 'microwave sickness' een al decennialang bekend fenomeen is en dat er (in tegenstelling tot wat Abbas in alinea 5 heeft verklaard) in de wetenschappelijke literatuur verschillende diagnose tools zijn ontwikkeld, onder andere door de Franse oncoloog professor Dominique Belpomme e.a., voor het diagnostiseren van EHS. Op basis van zijn jarenlange onderzoek naar meer dan 2.000 mensen met EHS-klachten, gaat Belpomme er vanuit dat EHS als een objectieve neurologische aandoening kan worden vastgesteld, onder andere op basis van hersenonderzoek en oxidatieve

¹⁷ European Parliamentary Research Service / EPRS (2021). *Health Impact of 5G*. Study: Panel for the Future of Science and Technology. Scientific Foresight Unit (STOA) PE 690.012 – July 2021. Pagina VII. Vertaling: DeepL Translate. [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690012/EPRS_STU\(2021\)690012_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690012/EPRS_STU(2021)690012_EN.pdf)

stress-biomarkers. Nu uit het rapport van de Gezondheidsraad blijkt dat allerlei effecten voor de hersenen niet kunnen worden uitgesloten en een verhoogde oxidatieve stress mogelijk het werkingsmechanisme is voor tal van aandoeningen en ziekten, waaronder de door burgers met EHS gemelde gezondheidsklachten, is er grond om EHS juridisch mee te wegen (vergelijkbaar met het door mevrouw mr. M.D. Ubbink genoemde, niet officieel in Nederland erkende Whiplash-syndroom).

Alinea 8: Dat de gevolgen volgens KPN niet van enige betekenis zouden zijn is door KPN nergens overtuigend aangetoond en mogelijk slechts gebaseerd op de omstreden ICNIRP-richtlijnen, die uitsluitend uitgaan van vastgestelde korte termijn thermische effecten. Omdat aangetoonde biologische effecten en daarmee samenhangende gezondheidsrisico's, niet of nauwelijks door de ICNIRP in de nieuwe richtlijnen van 2020 zijn meegenomen en deze richtlijnen zeker geen deugdelijk beeld geven van de laatste stand van de wetenschap, kan de uitspraak van KPN niet als overtuigend worden aanvaard. Bovendien wordt deze uitspraak weersproken door de inhoud van het rapport van de Gezondheidsraad en de erkenning in het rapport dat gezondheidsrisico's onder de ICNIRP-limieten niet kunnen worden uitgesloten.

Pagina 5 - 6 proces-verbaal:

De stelling van de gemeente (laatste alinea pagina 5), dat in de door mij voorgelegde artsenverklaringen alleen wordt gesteld dat ik klachten heb en dat het slechts gaat over een 'subjectief gevoel', is onjuist. Mevrouw Boting-Klomp, mijn huisarts, heeft haar verklaring gebaseerd op drie door haar bestudeerde wetenschappelijke studies. En ook mevrouw Adriaansens heeft haar verklaring met onafhankelijk wetenschappelijk onderzoek onderbouwd. Er is dus in tegenstelling tot wat de gemeente claimt (bovenaan pagina 6) géén sprake van een verruiming van het juridisch begrip 'gevolgen van enige betekenis' als mijn belang wordt erkend. De risico's van blootstelling aan draadloze technologie zijn (ook bij blootstellingen < 1 V/m) onmiskenbaar en al sinds jaren vastgesteld en de door mij in mijn beroepschrift aangedragen argumenten zijn niet deugdelijk door de gemeente en KPN in hun hoger beroepschrift weersproken of weerlegd.

Volkomen terecht slelt het lid, mevrouw mr. H.G. Sevenster de vraag of er nog wel gesproken kan worden van een 'subjectief gevoel' als de Gezondheidsraad heeft vastgesteld dat gevolgen niet zijn uit te sluiten.

Pagina 6 proces-verbaal:

Alinea 3: De gemeente poneert opnieuw de stelling 'dat ter plaatse van de woningen van partijen een veldsterkte van minder dan 1 V/m optreedt'. Daar voegt ze aan toe dat in 'wetenschappelijke zin niet (...) uit te sluiten (is) dat in de toekomst gevolgen worden aangetoond, maar geen enkele norm blijft buiten wetenschappelijke discussie'.

Hier breng ik het volgende tegen in: In de eerste plaats zij opnieuw opgemerkt dat een veldsterkte < 1 V/m op mijn perceel en in mijn woning na plaatsing en ingebruikname van de zendmast niet aannemelijk, omdat het voorgenomen gebruik van de mast ook moet worden meegewogen en de mast ook een paraplu-functie vervult ten aanzien van zogenaamde 5G-smallcells (antenne-installaties op ongeveer elke 100 meter aan bestaande infrastructuur, zoals lantaarnpalen, stoplichten, gevels, onder putdeksels, etcetera). In de tweede plaats heeft de gemeente de onderbouwing in mijn beroepschrift, waarom ook bij veldsterktes < 1 V/m gesproken moet worden van gezondheidsrisico's, slechts genegeerd maar niet weerlegd, waardoor mijn argumenten als onweerlegd dienen te worden gehandhaafd.

Alinea 4 en 5: Zowel de heer W. Abbas als mevrouw mr. M.D. Ubbink, zoals eerder ook het lid, mevrouw mr. H.G. Sevenster (alinea 2), merken terecht op dat de Gezondheidsraad gezondheidsgevolgen van draadloze technologie onder de huidige blootstellingen niet uitsluit.

Alinea 6: De rapporteur vraagt wanneer er gezondheidsschade optreedt. In ieder geval had ik, als ik digitaal niet gehinderd was tot deelname aan de zitting, ook hier kunnen wijzen op de aangetoonde risico's van een verhoogde oxidatieve stress, dat mogelijk het werkingsmechanisme is dat bij blootstelling aan RF-EMV tal van (ernstige) aandoeningen en ziekten veroorzaakt. (71 % van alle door de Gezondheidsraad onderzochte studies op het gebied van oxidatieve stress¹⁸ toont een verhoogd risico aan.)

Alinea 9: Met de opmerking dat normen uitgaan van 'een percentage gehinderden' erkent de gemeente dat er tenminste sprake kan zijn van 'hinder', maar ziet daarin geen reden om op grond van het ALARA-principe een witte zone te initiëren, waarbij ze nalaat de rechtmatigheid van de hinder te toetsen.¹⁹ Echter, als het ALARA-principe juist wordt toegepast, dat wil zeggen, niet alleen toegepast op het

¹⁸ Het betreft hier uitsluitend dierstudies, omdat de Gezondheidsraad alle in vitro studies, waaronder ook studies naar menselijk celweefsel die een verhoogde oxidatieve stress aantonen, buiten beschouwing heeft gelaten. Als het gaat om bijvoorbeeld het testen van medicijnen, worden dierstudies gebruikt om potentiële risico's voor mensen vast te stellen.

¹⁹ <https://wetboekplus.nl/burgerlijk-wetboek-boek-5-artikel-37-onrechtmatige-hinder/>.

'zo laag als redelijkerwijs mogelijk' houden van de *hoogte* van de blootstelling, maar ook op het *aantal* blootgestelden en de *waarschijnlijkheid* van de blootstelling, dan kan een burger de keuze-mogelijkheid om vanwege de gezondheidsrisico's aan stralingsbelasting te ontsnappen, niet worden onthouden. Er moet immers tenminste sprake zijn van *een aantal niet blootgestelden* en een *onwaarschijnlijkheid van blootstelling*. En aangezien ALARA een in het Antenneconvenant juridisch vastgelegd principe is, dient bij gedwongen stralingsbelasting 24/7 dus niet slechts over 'hinder', maar over 'onrechtmatige hinder' te worden gesproken. Ook deze nuancering kon ik in het moment niet aanbrengen, vanwege de digitale (of andere nog niet verklaarde) problemen met mijn toelating, maar is uiteraard wel relevant om tot een juist beeld van de situatie en de feiten te komen (zie ook pagina 18 hierna).

Pagina 7:

Alinea 1: De rapporteur vraagt of de gronden die ik heb ingebracht leiden tot het verzoek om het besluit wegens een motiveringsgebrek te vernietigen. Ongeacht of de rapporteur hier verwijst naar mijn verweer- of beroepschrift, is dit inderdaad het geval. Daarnaast kan ik ook de vraag van de rapporteur of ik om een exceptieve toets van de blootstellingslimieten van de ICNIRP vraag positief beantwoorden, mits over de juiste en over volledige informatie wordt beschikt. Ik heb begrepen dat een dergelijke exceptieve toets dit neerkomt op het toetsen van de ICNIRP-limieten aan zowel materiële als formele algemene rechtsbeginselen, waaronder het formele zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel en dat bestuursrechters vervolgens het voorschrift buiten toepassing moeten laten of onverbindend verklaren als het in strijd is met een algemeen rechtsbeginsel. Exceptieve (indringende) toetsing van de ICNIRP-limieten is naar mijn mening zeker op zijn plaats en zelfs dringend noodzakelijk. Echter, om een juist beeld te krijgen van de door de ICNIRP vastgestelde nieuwe richtlijnen (2020) is de inhoud van mijn verweerschrift (met een hoofdstuk over de ICNIRP van maar liefst 106 pagina's) m.i. onontbeerlijk.

Alinea 2 en 3: De vraag van de rapporteur waarom de ICNIRP-limieten niet deugen, is deels al beantwoord in de 1^e alinea op dezelfde pagina; deze limieten zijn uitsluitend gebaseerd op korte termijn thermische effecten, terwijl blootstelling aan draadloze technologie 24/7 plaatsvindt en er volop niet-thermische biologisch effecten zijn aangetoond die serieuze schade kunnen veroorzaken (zoals bijvoorbeeld een verhoogde oxidatieve stress). Het antwoord in de 3^e alinea, dat de veiligheid van de ICNIRP-richtlijnen al jarenlang wordt bekritiseerd door een groep internationale wetenschappers en dat de ICNIRP desondanks de maximale grenswaarde in de nieuwe richtlijnen van 61 V/m heeft verdubbeld naar 122 V/m

waardoor de limieten alleen maar ondeugdelijker zijn geworden, komt niet van mevrouw Ubbink, maar van ondergetekende.

Alinea 4 t/m 5:

De vraag van de rapporteur aan KPN en de gemeente (alinea 4) om hierop een inhoudelijke reactie te geven, wordt in alinea 5 en 6 feitelijk niet beantwoord. KPN stelt ten onrechte dat de ICNIRP-wetenschappers de meerderheid van de wetenschappelijke opinie vormen, terwijl dit slechts over maximaal 41 wetenschappers gaat die vaak verstrengeld zijn met de industrie, tegenover 255 onafhankelijke wetenschappers die kritiek uiten op de ICNIRP (zie ook pagina 8, 2^e alinea proces-verbaal). De gemeente stelt – ook geen reactie op de vraag van de rapporteur en eveneens ten onrechte – dat de Gezondheidsraad niet met nieuwe informatie over gezondheidsrisico's is gekomen, wat weersproken wordt door de categorie 'Samenhang mogelijk' in het rapport, die naar ernstige gezondheidsrisico's verwijst.

Pagina 7 – 8 proces verbaal:

Laatste en eerste alinea pagina 7 en 8: De stelling van KPN dat de ICNIRP de 'betreffende aspecten' van de gezondheidsrisico's bij de beoordeling heeft betrokken valt niet of nauwelijks te onderbouwen. De ICNIRP heeft voor de nieuwe richtlijnen namelijk zelf geen literatuur- en evaluatie-onderzoek verricht en de genoemde gezondheidsrisico's zijn dus niet door de ICNIRP zelf onderzocht en bovendien niet gebaseerd op de laatste stand van de wetenschap.

Pagina 8 proces-verbaal:

Alinea 3 – 4: De rapporteur stelt mij alsnog in de gelegenheid een toelichting te geven op het ALARA-beginsel. Ik verwijs hierbij terug naar pagina 16 – 17 hiervoor.

Alinea 4: Hier wordt een onzorgvuldige en onvolledige weergave gegeven van wat ik ter zitting heb ingebracht over en naar aanleiding van het rapport van de Gezondheidsraad. Ik heb letterlijk gezegd (want vanaf papier voorgelezen):

'De Commissie EMV van de Gezondheidsraad plaatst, in strijd met haar eigen doelstellingen, de potentiële en reële risico's die uit haar rapport spreken buiten beeld. Bijvoorbeeld 71 % van alle door de Gezondheidsraad op het gebied van een verhoogde oxidatieve stress beoordeelde studies laat een verhoogd risico zien. Tussen 1999 en 2004 opperden onderzoekers van de grootschalige door de EU gefinancierde REFLEX-studie al dat een verhoogde oxidatieve stress het werkingsmechanisme zou kunnen zijn voor DNA-schade en kanker. *Alle* met draadloze technologie in verband gebrachte aandoeningen en ziekten blijken in de wetenschappelijke literatuur ook in verband gebracht te kunnen worden met een verhoogde oxidatieve stress. We spreken hier niet alleen over kanker, maar ook over

bijvoorbeeld neurodegenatie, neurodegeneratieve ziekten zoals ALS²⁰ of Alzheimer, over hartfalen, over vruchtbaarheidsproblemen, vroeggeboorten, oog- en gehoorandoeningen, tot en met de door burgers met EHS (elektromagnetische hypersensitiviteit) genoemde gezondheidsklachten.

De Gezondheidsraad erkent dat de elektrische activiteit in de hersenen, die via een EEG zichtbaar gemaakt kan worden om eventuele afwijkingen en aandoeningen vast te stellen, waarschijnlijk door RF-EMV wordt veranderd. Bij voortdurende blootstelling betekent dit dat die verandering van de hersenactiviteit ook voortdurend plaatsvindt, zonder dat we de gevolgen hiervan kennen. Ten onrechte laat de Gezondheidsraad na de risico's voor de hersenen te duiden van een compleet nieuwe miljardenindustrie, de NeuroTech industrie, die brain computer-interfaces en brain to brain-interfaces aan compleet gezonde mensen wil verkopen, inclusief implantaten van brain-computer interfaces in de menselijke schedel.'

Het tweede deel van wat ik hier ter zitting heb voorgelezen is in het proces-verbaal in zijn geheel weggelaten, terwijl ik juist hier een glimps toon van de exponentiële groei aan draadloze apparaten en daarmee aan risicovolle blootstellingen die ons, bij niet-ingrijpen, te wachten staat.

Alinea 5: De rapporteur stelt terecht dat ik de integriteit van de Gezondheidsraad ter discussie stel en vraagt hoe ik dit heb onderbouwd. Ik heb hierover in mijn beroepschrift van 24 februari 2020 al uitgebreid geschreven en dit wordt in mijn verweerschrift, in een apart hoofdstuk van maar liefst 165 pagina's waarin ik diepgravend inga op het adviesrapport '5G en gezondheid' uit 2020, met aantoonbaar bewijs verder onderbouwd.

Pagina 9 proces-verbaal:

Dat KPN aangeeft dat de zendmast zo dicht mogelijk op de bebouwing moet staan, omdat het signaal binnenshuis anders niet zou werken, zou vragen moeten oproepen over de hogere frequenties die nog in gebruik genomen moeten gaan worden. De noodzaak van antennes dicht op de bebouwing zal niet zozeer gelden voor de 700 MHz frequentieband, want die kan wel een bereik tot 1,6 km halen²¹, maar wel voor de 1400 en de 2100 MHz-band, waarvan, doordat de frequenties 2 en 3 maal zo hoog zijn, het bereik ongeveer twee- tot driemaal zo klein is²², tenzij het vermogen wordt vergroot. Zoals de rapporteur op pagina 5, 3^e alinea terecht opmerkt, is er dus 'bij hogere frequenties een krachtiger motor nodig'. En dan heeft KPN het nog niet eens over de 3,5 en de 26 GHz frequentieband die bij 5G gebruikt gaan worden voor de capaciteits- en de superdataaag en de daarmee verbonden macro-, street- en smallcells. Dit zou bij u toch vragen moeten oproepen over de

²⁰ Amyotrofische Lateraal Sclerose. <https://www.alsopdeweg.nl/over-de-ziekte-als/>.

²¹ <https://www.gsma.com/spectrum/wp-content/uploads/2013/07/ZTE-LTE-APT-700MHz-Network-White-Paper-ZTE-June-2013.pdf>. Pagina 7.

²² <https://www.quora.com/Whats-the-total-distance-the-cell-frequency-800Mhz-and-900Mhz-can-travel-from-the-tower-to-the-phone-compared-to-1900-1800-2100Mhz>.

werkelijk te verwachten stralingsdichtheid waaraan burgers bij de uitrol van 5G zullen worden blootgesteld (en waar ik in mijn verweerschrift, in een apart hoofdstuk over de nieuwe 5G-technologie, in 70 pagina's uitgebreid aandacht heb besteed).

Pagina 10 proces-verbaal:

Alinea 7: De gemeente verwijst naar pagina 3 en 4 van het advies van Van Eijk. Door alle door mij ervaren stress van de weigering ter zitting van mijn verweerschrift en de mij gehinderde toelating tot de zitting, heb ik zelf niet meer verwezen naar mijn uitgebreide reactie op dit advies, die als bijlage bij mijn beroepschrift is gevoegd (in de laatste alinea op pagina 10 staat abusievelijk dat ik dit stuk, een 'uitvoerige onderbouwing van de aantasting van het landschap' bij het 'hogerberoepschrift' zou hebben overlegd, maar uiteraard heb ik in deze procedure geen hogerberoepschrift ingediend).

In de laatste alinea van pagina 10 1^e regel staat een onjuistheid in het proces-verbaal betreffende mijn slotopmerking. Het voorgenomen gebruik van de mast staat *zeer zeker niet* in de aanvraag en dat zal ik stellig ook niet hebben beweerd. Juist de paraplu-functie die de antennemast zal vervullen ten aanzien van 5G-smallcells (met op ongeveer elke 100 meter een antenne-installatie aan de bestaande infrastructuur, zoals aan lantaarnpalen, stoplichten, gevels en onderputdeksels) wordt niet door KPN genoemd. De nieuw te vormen capaciteits- en superdata laag (van respectievelijk 3,5 en 26 GHz), waarin de zendmast mede moet gaan faciliteren, zullen bij 5G naast de gebruikelijke dekkingslaag, een veel grotere stralingsdichtheid veroorzaken die door KPN met de opmerking 'Er is geen sprake van een exponentiële toename' (pagina 3, alinea 6) wordt ontkend (zie ook pagina 5 en pagina 11 hiervoor).

Pagina 11 proces-verbaal:

Alinea 1: Schending van artikel 10, derde lid van het Verdrag van de Europese Unie, ofwel het nabijheidsbeginsel²³, bracht ik in vanwege de van bovenaf vanuit de ITU /VN en de Europese Commissie aangestuurde uitrol van 5G, zonder burgers hierin een stem te geven, terwijl de gezondheidsrisico's wel aan hen worden opgelegd.

Alinea 3: Dat volgens KPN het afwijzen van aansprakelijkheid voor een organisatie

²³ Artikel 10 lid 3 VEU. Iedere burger heeft het recht aan het democratisch bestel van de Unie deel te nemen. De besluitvorming vindt plaats op een zo open mogelijke wijze, en zo dicht bij de burgers als mogelijk is.
<https://maxius.nl/verdrag-betreffende-de-europese-unie-maastricht-07-02-1992/artikel10/lid3>.

als de ICNIRP niet ongebruikelijk is bestrijd ik²⁴. Organisaties die zich, zoals de ICNIRP doet, beroepen op hun wetenschappelijke expertise, zeker als zij op basis daarvan een adviesfunctie hebben, moeten voldoen aan de wetenschappelijke integriteit en de regels voor een goede onderzoekspraktijk. Het nemen van verantwoordelijkheid voor de inhoud van wetenschappelijke publicaties (zoals de ICNIRP-richtlijnen) maakt daar een onlosmakelijk deel van uit.

Zoals u ziet, ben ik over alle hier gepasseerde onderwerpen goed geïnformeerd. Ik verzoek u dan ook vriendelijk doch dringend om, in het belang van een zorgvuldige en deugdelijke rechtspraak, de hier door mij opgestelde reactie op het proces-verbaal serieus mee te nemen in de procedure. Ik dank u voor uw medewerking.

Haarlo, 13 juni 2022

W.J. de Jong

²⁴ Al dient wel te worden vastgesteld dat naast de ICNIRP ook de ITU / VN op geen enkele wijze aansprakelijk gesteld kunnen worden voor gezondheidsschade als gevolg van het 5G-netwerk. Echter de ITU en VN zijn geen wetenschappelijke adviesorganen op het gebied van gezondheid en EMV.